

L'ENTREVISTA // **MEHMUDA, ASSOCIACIÓ REVOLUCIONÀRIA DE DONES DE L'AFGANISTAN**

“La situació encara és pitjor que durant el govern dels talibans”

L'Associació Revolucionària de Dones de l'Afganistan (RAWA) va néixer a Kabul l'any 1977 com una organització política independent de dones afganeses en lluita pels drets humans i per la justícia social a l'Afganistan. El seu objectiu és involucrar el major nombre possible de dones afganeses en activitats socials i polítiques encaminades a assolir els drets humans per a les dones i contribuir a la lluita per l'establiment d'un govern basat en els valors democràtics i laics en aquest país tan castigat. Mehmuda és una de les valentes militants de RAWA. Fa unes setmanes va arribar a casa nostra, convidada per donar testimoni de la realitat social i política al seu país. Una realitat que l'obliga a fer servir un pseudònim i a cobrir-se el rostre a la fotografia per garantir la seva seguretat.

✉ **Josep M. Milla i Joan R. Ostos**
/entrevista@setmanaridirecta.info/

Laia Alonso Puigderrajols

Quina és la situació actual a l'Afganistan?

Per entendre la situació actual cal saber que els responsables de la violència i les matances de civils, els anomenats *senyors de la guerra*, actualment són al govern i controlen fins i tot el poder judicial. Representen el 95 per cent del Parlament. És per això que, ara mateix, la situació per la majoria de la població i especialment per les dones és fins i tot pitjor que durant l'època dels talibans. Perquè aquests senyors de la guerra han aprofitat el creixent fonamentalisme religiós de l'època talibana per augmentar el seu poder i el seu control de la població.

“Les tropes espanyoles són una peça més al servei dels interessos i de l'estratègia dels Estats Units”

Com s'ha arribat a una situació com l'actual?

A l'Afganistan hi havia una sèrie de moviments democràtics que van patir una repressió molt dura durant la invasió soviètica. Hi va haver molta gent detinguda i executada. L'oposició democràtica es va debilitar molt. A més, els nord-americans no van donar suport a l'oposició democràtica, sinó als grups fonamentalistes. Tot això ha fet que els dirigents que s'han anat succeint des d'aleshores esti-

guin més preocupats per utilitzar el poder per afavorir els seus interessos i ambicions que no pas per governar a favor del poble.

Com és la vida quotidiana de les dones a l'Afganistan?

Això depèn de si viuen a la ciutat o al camp. Al camp són sobretot mestresses de casa, gairebé no surten si no és per recollir llenya i cercar aigua i no reben formació, ni educativa ni política. A la ciutat fan més vida fora de la llar, surten a fer les compres i poden participar de la vida pública, tot i que pateixen molta inseguretat i, generalment, han d'anar acompanyades d'un home. També poden accedir –amb limitacions– a l'educació i els és més fàcil rebre una formació política. En general, la situació actual de les dones encara és pitjor que durant el govern dels talibans, perquè la majoria de pressions, agressions i violacions que pateixen per part dels marits, la policia o els homes en general resten impunes.

Quines activitats concretes desenvolupa RAWA?

Actuem en dos vessants: el polític i el social. En relació al vessant polític edita publicacions com la revista clandestina *Payam-e-Zan* (El missatge de les dones) i du a terme activitats de lluita a favor d'un sistema més just per tothom i especialment per les dones. També persegueix portar els criminals de guerra davant la justícia.

En el vessant social ha creat escoles, orfenats i tallers ocupacionals i promou projectes educatius i d'alfabetització. El nostre objectiu principal és que les dones se sentin capaces de ser responsables de la seva pròpia vida.

Com us ho feu si sou una organització il·legal?

Actuem en la clandestinitat, sovint en col·laboració amb organitzacions legals que són les que aparei-

“El burca acaba essent, paradoxalment, un aliat perquè ens permet mantenir la nostra identitat en secret”

xen públicament. Les militants no fem servir els nostres noms reals, sinó pseudònims. En aquest sentit, el burca acaba essent –paradoxalment– un aliat perquè ens permet mantenir la nostra identitat en secret i sortir al carrer i manifestar-nos sense ser reconegudes.

Com compatibilitzeu la militància amb la vida familiar?

És difícil. Per nosaltres és molt

important comptar amb el suport dels nostres marits, germans i pares. Per això hem de conèixer molt bé els futurs marits. Malgrat tot, de vegades la situació genera una crisi familiar que obliga a triar entre la família i la militància. De tota manera, el nostre plantejament és que no hem de pensar només en els nostres fills, sinó en els de totes. Per això quan una de nosaltres viatja a l'estranger per donar testimoni i denunciar la situació, les altres ens fem càrrec dels seus fills.

Quin paper juguen les tropes espanyoles a l'Afganistan?

No hi són per ajudar el poble. En realitat són una peça més al servei dels interessos i de l'estratègia global dels Estats Units. La seva preocupació principal –igual que la dels soldats d'altres països– és garantir la seva pròpia seguretat. I aquesta obsessió es cobra vides d'innocents. Tampoc no és fàcil obtenir proves de la seva actuació perquè els soldats desapareixen contra qualsevol que intenti prendre'n imatges. A més, hi ha els mercenaris, soldats a sou d'empreses privades occidentals que actuen sense respectar els drets més elementals. Tots ells actuen com feien els senyors de la guerra: amb violacions de domicili, detencions indiscriminades i tortures.

Tota la insurgència contra l'ocupació estrangera és protalibana?

Els líders sí, però la majoria d'insurgents són gent corrent que, senzillament, necessita la paga que rep com a insurgent per mantenir la família. Tanmateix, encara que en menor quantitat, hi ha alguns grups de persones que han decidit lluitar per alliberar el país dels invasors i dels seus aliats al govern actual.

En quina situació es troben els refugiats afganesos?

N'hi ha de dues menes: els refugiats pròpiament dits, que es troben en camps a l'exili –sobretot al Paquistán i a l'Iran– i els desplaçats dins l'Afganistan mateix, sobretot a Kabul i a la regió de Jalalabad. Els refugiats viuen en camps en una situació molt precària i no reben cap mena d'ajut oficial. Sovint són maltractats i robats per les mateixes forces de seguretat que en teoria els haurien de protegir. S'han convertit en un inconvenient per als governs del Paquistán i l'Iran i per això aquests governs han decidit expulsar-los del seu territori. Tanmateix, el govern de l'Afganistan no ha preparat cap pla per acollir-los.

Què podem fer des d'aquí per ajudar RAWA i el poble afganès?

Podem ajudar de diferents maneres. Una és publicar la realitat perquè la població sàpiga què hi està passant. També ens podem donar suport polític i, sobretot, col·laborar econòmicament amb els nostres projectes. ●